

KARDINAL ROBERT SARAH

Homilija v Chartresu

Dovolite, da se najprej lepo zahvalim njegovi ekscelenci msgr. Philippu Christoryju, škofu v Chartresu, za njegov bratski sprejem v tej čudoviti katedrali. Dragi romarji v Chartres!

»Luč je prišla na svet,« nam Jezus pravi danes v evangeliju, »in ljudje so bolj ljubili temo« (Jn 3,19).

Dragi romarji, ali ste sprejeli edino luč, ki ne vara: Božjo luč? Tri dni ste hodili, molili, peli, trpeli na soncu in v dežju, ali ste sprejeli luč v svoja srca? Ali ste se resnično odpovedali temi? Ali ste izbrali hojo za Jezusom, ki je Luč sveta? Dragi prijatelji, dovolite mi, da vam postavim to radikalno vprašanje, kajti če Bog ni naša luč, vse ostalo postane nekoristno. Brez Boga je vse tema!

Bog je prišel do nas, postal je človek. Razodel nam je edino resnico, ki rešuje; umrl je, da bi nas odkupil od greha in nam dal Svetega Duha na binkošti, podaril nam je luč vere ... a imamo rajši temo!

Poglejmo okoli sebe! Zahodna družba se je odločila, da se uredi brez Boga. Pa jo sedaj vidimo predano bleščočim in varljivim lučem družbe potrošništva, dobička za vsako ceno in podivjanega individualizma.

Svet brez Boga je svet teme, laži in sebičnosti!

Zahodna družba je brez Božje luči postala kakor pijana ladja sredi noči! Nima več zadosti ljubezni, da bi sprejemala otroke,

Kardinal Robert Sarah je prefekt Kongregacije za bogoslužje in disciplino zakramentov v Rimu. Na praznik Marije, Matere Cerkev, 21. maja 2018 je v znameniti katedrali v Chartresu na Francoskem vodil slovesnost ob tridnevnem peš romanju mladih. - Homélie de la Messe du Lundi de Pentecôte. Pèlerinage de Notre-Dame de Chrétienté 2018. Cathédrale Notre-Dame de Chartres, Lundi 21 mai 2018. -Prevedel Janez Ferkolj.

jih zavarovala v naročju njihove matere, jih ubranila pred napadi pornografije.

Zahodna družba v pomanjkanju Božje luči ne zna več spoštovati svojih ostarelih, spremljati bolnikov do smrti, napraviti prostora za najbolj uboge in najšibkejše. Prepuščena je temi strahu, žalosti in osamljenosti. Podarja lahko samo še praznoto in nič. Dopušča, da se množijo najbolj nore ideologije.

Zahodna družba brez Boga utegne postati zibelka še bolj strupenega in uničevalnega etičnega in moralnega terorizma, kakor je terorizem islamistov. Spomnite se, da nam je Jezus rekel: »Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojte se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklenški dolini!« (Mt 10,28).

Dragi prijatelji, oprostite mi ta opis. Toda potrebno je biti jasen in stvaren. Tako vam govorim zato, ker v svojem duhovniškem in pastirskem srcu doživljam trpljenje zaradi toliko zbeganih, izgubljenih, žalostnih, zaskrbljenih in osamljenih duš! Kdo jih bo vodil k luči? Kdo jim bo pokazal pot resnice, edino pravo pot svobode, ki je pot križa?

Ali jih bomo prepustili zablodi, brezupnemu nihilizmu ali nasilnemu islamizmu, ne da bi kaj storili? Kričati moramo svetu, da ima naše upanje ime: Jezus Kristus, edini Odrešenik sveta in človeštva! Ne moremo več molčati!

Dragi francoski romarji, pogledjte to katedralo! Vaši predniki so jo zgradili, da bi oznanili svojo vero! Vse v njeni arhitekturi, kipi in vitraji, oznanja veselje, da jih je Bog odrešil in jih ljubi. Vaši predniki niso bili popolni, niso bili brez grehov. Toda hoteli so in pustiti, da svetloba vere razsvetljuje njihovo temo!

Prebudi se danes tudi ti, francoski narod! Izberi luč! Odpovej se temi!

Kako naj to storimo? Evangelij nam odgovarja: »Kdor se ravna po resnici, pride k luči« (Jn 3,21). Pustimo, da luč Svetega Duha resnično razsvetli naše življenje, preprosto in vse do najbolj skritih globin našega bivanja. Ravnati po resnici pomeni najprej postaviti Boga v središče svojega življenja, kakor je križ v središču te katedrale.

Bratje moji, odločimo se, da se bomo vsak dan obračali k Njemu! Zavzemimo se v tem trenutku, da bomo vsak dan ohranili nekaj minut tihote, da bi se obrnili k Bogu ter mu rekli: »*Gospod, kraljaj v meni! Podarjam ti svoje življenje!*«

Dragi romarji, ni luči brez tihote. Tema se hrani z neprestanim hrupom tega sveta, ki nam onemogoča, da bi se obrnili k Bogu. Za primer si vzemimo današnje bogoslužje svete maše. Vodi nas k češčenju, k sinovskemu in ljubečemu strahu pred Božjim veličanstvom. Vrhunec doseže pri posvetitvi darov, ko smo vsi skupaj obrnjeni k oltarju, s pogledom usmerjenim proti hostiji, h križu in smo povezani v tihoti sredi zbranosti in češčenja.

Dragi bratje, ljubimo bogoslužje, ki nam daje okušati tiho in presegajočo navzočnost Boga ter nas obrača h Gospodu.

Dragi bratje duhovniki, posebej bi se rad obrnil na vas. Sveta mašna daritev je prostor, kjer boste našli luč za svoje služenje. Svet, v katerem živimo, nas neprenehoma kliče. Neprestano smo v gibanju, ne da bi poskrbeli za postanek ter si vzeli čas za umik na odmaknjen kraj za malo oddiha, v samoto in tihoto, v Gospodovo spremstvo. Zelo nevarno bi bilo, če bi se imeli za »socialne delavce«. Svetu ne bi več prinašali Božje luči, ampak svojo lastno luč, ki je ljudje ne pričakujejo. Svet pričakuje od duhovnika, da prinaša Boga in Luč njegove besede, oznanjene brez dvoumja ali poneverbe.

K Bogu se moramo znati obračati v zbranem bogoslužnem obhajanju, zapolnjenem s spoštovanjem in tihoto ter zaznamovanem s svetostjo. Pri liturgiji si ničesar ne izmišljajmo. Vse sprejemajmo od Boga in Cerkve. Pri liturgiji ne iščimo spektakla ali uspešnosti. Liturgija nas uči: Biti duhovnik ne pomeni, da veliko delamo. Biti duhovnik pomeni, da smo na križu z Gospodom!

Liturgija je prostor, kjer človek srečuje Boga iz oči v oči. Bogoslužje je najbolj vzvišen trenutek, ko nas Bog uči, »*naj bomo skladni s podobo njegovega Sina, da bi bil ta prvorojenec med mnogimi brati*« (Rm 8,29). Liturgija ne sme biti priložnost za razkol, boj ali prerekanje.

V redni kakor izredni obliki rimskega obreda je bistveno, da se obračamo h križu, h Kristusu, našemu Vzhodu. On je naše Vse,

naše edino Obzorje! Bodisi v redni bodisi v izredni obliki bi morali kakor danes znati vedno maševati tako kot uči drugi vatikanski koncil: s plemenito preprostostjo, brez nepotrebnih dodatkov, brez izumetničenosti in teatralnosti, vendar pa z občutkom za sveto, najprej v skrbi za Božjo slavo in z resničnim duhom sinovske pripadnosti Cerkvi za danes in na veke!

Dragi bratje duhovniki, stalno ohranjajte tole gotovost: biti s Kristusom na križu, to duhovniška neporočenost oznanja svetu! Nekateri so ponovno zagnali načrt, da bi neporočenost odtrgali od duhovništva in podeljevali zakrament svetega reda poročenim možem (*virī probati*). Pravijo, da »iz pastoralnih razlogov ali potreb«. Takšne načrt bo imel resnično hude posledice v dokončni prekinitvi z apostolskim izročilom. Izdelali bomo duhovništvo po človeški meri, ne bomo pa nadaljevali, podaljševali Kristusovega duhovništva v pokorščini, uboštvu in čistosti. Duhovnik ni samo »*alter Christus*«, ampak je resnično »*ipse Christus*«, je Kristus sam! Zato bo duhovnik v hoji za Kristusom in Cerkvijo vedno znamenje nasprotovanja!

Vam, dragi kristjani, dejavni laiki, bi rad močno položil na srce: »*Ne bojte se! Ne bojte se prinašati Kristusovo luč svetu!*« Vaše prvo pričevanje mora biti vaš zgled: ravnajte se po Resnici! Naj bo Kristus vaša Luč v družinah, poklicu, med družbenimi, ekonomskimi in političnimi vezmi! Ne bojte se pričevati, da vaša sreča prihaja od Kristusa!

Prosim vas, ne skrivajte izvira svojega upanja! Nasprotno, oznanjajte! Pričujte! Prinašajte evangelij! Cerkev vas potrebuje! Vse spominjajte, da edino »*križani Kristus razkriva pristni smisel svobode*«!¹ Skupaj s Kristusom osvobodite svobodo, vklenjeno v verige zlaganih človekovih pravic, usmerjenih k samouničenju človeka.

Vam, dragi starši, bi rad namenil prav posebno sporočilo. Biti družinski oče in mati je v današnjem svetu postala pustolovščina z veliko trpljenja, ovir in skrbi. Cerkev vam pravi: »*Hvala!*« Da, *hvala* za velikodušno razdajanje! Imejte pogum vzgajati otroke v Kristusovi luči. Včasih se boste morali bojevati proti prevladujočemu vetru, prinašati posmehe in prezir sveta. Toda tukaj nismo

zato, da bi ugajali svetu! »*Mi pa oznanjamo križanega Mesija, ki je Judom v spotiko, poganom norost*« (1 Kor 1,23).

Ne bojte se! Ne odnehajte! Cerkev vam po glasu papežev, še posebej po okrožnici *Humanae vitae*, zaupa preroško poslanstvo: pred vsemi pričujte o našem veselem zaupanju v Boga, ki nas je napravil za razumne varuhe naravnega reda. Oznanjajte, kar nam je Jezus razodel s svojim življenjem: »*Svoboda se uresničuje v ljubezni, to je v podarjanju samega sebe.*«²

Dragi družinski očetje in matere, Cerkev vas ljubi! Ljubite Cerkev! Cerkev je vaša Mati. Ne pridružite se tistim, ki se norčujejo iz nje, ker na njenem postaranem obrazu vidijo samo gube, nastale skozi stoletja trpljenja in preizkušenj. Tudi danes je še vedno lepa in žari od svetosti.

Na koncu bi rad spregovoril vam, najmlajši, ki vas je toliko tukaj! Vendarle vas prosim, da najprej prisluhnete »Starešini«, ki ima večjo avtoriteto kot jaz. To je evangelist Janez. Sv. Janez je poleg zgloda svojega življenja zapustil tudi sporočilo za mlade. V njegovem prvem pismu beremo ganljive predstojnikove besede mladim v Cerkvah, ki jih je ustanovil: »Vam, mladi, sem pisal, ker ste močni in je Božja beseda v vas in ste premagali hudiča. Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu!« (1 Jn 2,14-15).

P. Raniero Cantalamessa je v svoji homiliji na veliki petek 2018 razložil, da svet, ki ga ne smemo ljubiti in po katerem se ne smemo ravnati ni, to dobro vemo, od Boga ustvarjeni in ljubljene svet, to niso osebe sveta, h katerim moramo, nasprotno, vedno iti naproti, predvsem ubogi in najbolj ubogi med ubogimi, da bi jih imeli radi ter jim ponižno služili ... Ne! Svet, ki ga ne smemo ljubiti, je neki drugi svet; to je tisti svet, ki je nastal pod Satanovo oblastjo in pod grehom. Svet ideologij, ki zanikajo človeško naravo in rušijo družino ... Ustanove Združenih narodov, ki vsiljujejo novo svetovno etiko, igrajo odločilno vlogo in so danes postale uničujoča moč, ki se kakor valovi bohoti preko neomejenih možnosti tehnologije. V veliko zahodnih državah je danes zločin zavrtni poslušnost tem grozljivim ideologijam. To danes imenujemo prilagajanje duhu časa, konformizem. Thomas Stearns Eliot, veren velik britanski

pesnik prejšnjega stoletja, je zapisal tri vrstice, ki povedo več kot cele knjige: »V svetu ubežnikov bo tisti, ki bo ubral nasprotno smer, izpadel kot odpadnik.« Dragi mladi kristjani »starešina« sv. Janez, vas je neposredno nagovoril. Zato vas tudi jaz spodbujam in vam pravim: premagali ste hudiča. Borite se proti vsakemu protinavnemu zakonu, ki bi vam ga radi vsilili, nasprotujte vsakemu zakonu proti življenju in proti družini. Bodite med tistimi, ki ube-rejo nasprotno smer! Upajte si plavati proti toku! Za nas kristjane nasprotna smer ni nek kraj, ampak je Oseba, to je Jezus Kristus, naš Prijatelj in Odrešenik. Posebej vam je zaupana naloga varovanja človeške ljubezni pred tragičnim nagibom, v katerem se je znašla: ljubezen, ki ni več podaritev samega sebe, ampak le posedovanje drugega – posedovanje, ki je pogosto tiransko nasilno. Bog se je na križu razodel kot *agape*, to pomeni kot ljubezen, ki se razdaja vse do smrti.³ Zares ljubiti pomeni umreti za drugega. Kakor mladi policist polkovnik Arnaud Beltrame!

Dragi mladi, v svoji duši gotovo pogosto doživljate boj med temo in lučjo. Včasih vas slepijo plehki užitki sveta. Z vsem svojim duhovniškim srcem vam pravim: ne omahujte! Jezus vam bo vse podaril! Ko hodite za Jezusom, da bi bili svetniki, ne boste ničesar izgubili! Osvojili boste edino Srečo, ki nikoli ne razočara!

Dragi mladi, če vas Kristus danes kliče, da mu sledite kot duhovnik, redovnik ali redovnica, ne omahujte! Recite mu: »fiat«, brezpogojen in velikodušen »zgodí se«! Bog vas potrebuje: kakšna milost! Kakšna sreča! Zahodu so evangelij prinesli svetniki in mučenci. Vi, mladi današnjega časa, vi boste svetniki in mučenci, ki jih narodi čakajo za novo evangelizacijo! Vaše očetnjave žeja po Kristusu! Ne razočarajte jih! Cerkev vam zaupa!

Molim, da bi mnogi med vami danes, pri tej maši, odgovorili na Božji klic, da mu sledite, da vse pustite zanj, za njegovo luč. Dragi mladi, ne bojte se, Bog je edini prijatelj, ki vas ne bo nikoli razočaral! Kadar Bog kliče, je radikalen. To pomeni, da gre do konca, vse do korenine. Dragi prijatelji, nismo poklicani, da bi bili povprečni kristjani! Ne, Bog nas kliče v celoti, vse do popolne podaritve, vse do mučeništva telesa ali srca!

Dragi francoski narod, samostani so ustvarili omiko tvoje dežele! Možje in žene, ki so sprejeli hojo za Kristusom do konca, radikalno, so zgradili krščansko Evropo. Ker so iskali samo Boga, so zgradili lepo in miroljubno civilizacijo, kot je ta katedrala. Francosko ljudstvo, narodi Zahoda, mir in srečo boste našli samo, če boste iskali Boga! Vrnite se k izviru! Vrnite se v samostane! Da, vi vsi, imejte pogum, da nekaj dni preživite v samostanu! V tem svetu hrupa, grdote in žalosti so samostani oaze lepote in veselja. Tam boste doživeli, da je Boga resnično mogoče postaviti v središče svojega življenja. Okusili boste edino srečo, ki ne mine!

Dragi romarji, odpovejmo se temi. Izberimo luč! Prosimo preblaženo Devico Marijo, da bi znali reči »fiat«, to pomeni »zgodí se!«, v polnosti kakor ona, da bi znali sprejeti luč Svetega Duha kakor ona. Danes, ko po zaslugi svetega očeta papeža Frančiška obhajamo praznik Marije, Matere Cerkve, prosimo preblaženo Mater, da bi imeli srce, kakor je njeno, srce, ki Bogu ničesar ne odreče, srce, goreče iz ljubezni do Božje slave, srce, ki bo ljudem z vnemo oznanjalo veselo blagovest, velikodušno srce, široko, kot je Marijino srce, srce po meri Cerkve, po meri Jezusovega Srca! Amen!

Opombe

¹ Sv. Janez Pavel II., okr. *Veritatis splendor*, 85.

² Sv. Janez Pavel II., okr. *Veritatis splendor*, 87.

³ Homilija p. R. Cantalamessa v baziliki sv. Petra v Rimu na veliki petek 2018.